

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 30: Trí Tuệ Thật Tướng, Tu Hạnh Bồ Thái Vô Tướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 002)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

“Thật tướng chi huệ, tu vô tướng chi Đản.” (Dùng trí tuệ Thật tướng để tu hạnh Bồ thái vô tướng).

Đại sư Trí Giả khi giải thích “Kinh Kim Cang”, Ngài đều trích dẫn kinh văn và nghĩa lý trong kinh để làm cương lĩnh giới thiệu cho chúng ta.

Về phương pháp tu hành, Ngài dạy phải dùng trí tuệ Thật tướng – tức là trí tuệ chân thật – để **“tu vô tướng chi Đản”**. Chữ “Đản” ở đây nghĩa là Bồ thái.

Thế nào gọi là “bồ thái vô tướng”? Đó là không chấp tướng. Không chấp tướng chính là trí tuệ chân thật. Khi thực hành bồ thái, sau khi bồ thái xong thì trong tâm không lưu lại bất kỳ dấu vết nào, sạch trơn như không, đó mới gọi là “vô tướng chi Đản”.

Không giống như người đời nay, người nay tu bồ thái thì tên tuổi đều phải khắc lên, muốn lưu danh mãi mãi không quên. Ví như xây dựng đạo tràng, họ cúng dường một cây cột, thì trên cây cột đó cũng phải ghi rõ là do người nào đó dâng cúng. Đó là chấp tướng.

Cho nên quý vị phải ghi nhớ, cần phải “ly tướng bồ thái” (bồ thái mà lìa tướng), đó mới là trí tuệ. Bồ thái mà chấp tướng thì thuộc về tình cảm, tình thức, trong tâm niệm cứ nhớ mãi mình đã làm được bao nhiêu việc tốt, mình đã làm được bao nhiêu công đức.

Kỳ thực, nếu quý vị tham thấu được “Kinh Kim Cang”, quý vị sẽ hiểu rằng nghĩ như vậy là sai hoàn toàn. Quả báo đạt được rất nhỏ, chỉ là phước báo hữu lậu trong tam giới mà thôi.

Nhưng nếu là bồ thái vô tướng, thì phước đức ấy không thể cân đo đong đếm được! Dầu cho tu phước nhỏ nhưng lại đạt được đại phước đức.

Tại sao lại được đại phước đức? Bởi vì tùy theo tâm lượng của người đó mà trùm khắp hư không, biến khắp pháp giới, phước báo ấy to lớn biết bao!

Phước báo do chấp tướng thì có giới hạn, cho nên quý vị tu phước báo lớn nhưng kết quả nhận được lại là phước nhỏ. Ngược lại, nếu có thể lìa tất cả tướng, thì phước nhỏ sẽ thành phước lớn, “tu nhỏ mà được lớn”. Điều này Thế Tôn đã nói rất nhiều và giảng rất chi tiết trong bộ kinh này.

Đây chính là tôn chỉ tu hành, là cương lĩnh tu hành của kinh này.